

ת"פ 65191/12/14 - מדינת ישראל נגד ד ר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 65191-12-14 מדינת ישראל נ' ר
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם ד ר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד שושן דנית

הנאשם התייצב

ב"כ הנאשם עוה"ד קוצר - אין התייצבות (בהסכמה)

החלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג, והתגוררו יחד ברעננה.

בסוף חודש **דצמבר 2013** בחדר השינה בבית, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שדחף אותה מהמיטה והטיל אותה על הרצפה.

בנוסף, גם איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בנכסיה באומרו כי ישרוף לה את הרכב.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו ויופנה לקבלת תסקיר שיבחן אפשרות הארכת המאסר המותנה בעניינו.

4. תסקירי שירות המבחן

בתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום **4.8.16** נמנע השירות מהמלצה טיפולית בעניינו, כמו גם לעניין הארכת עמוד 1

המאסר המותנה.

בתסקיר משלים מיום **5.9.16** ביקש השירות דחייה על מנת לבחון שילובו בין היתר בטיפול בתחום האלימות הזוגית לאור שינוי בעמדותיו ונכונות שביטא לקשר טיפולי.

מתסקיר משלים נוסף מיום **13.12.16** עלה כי הנאשם לא הגיע לפגישות בשירות אליהן זומן וניתק קשר עם השירות, על כן נמנע האחרון מהגשת תסקיר בעניינו.

בתסקיר משלים מיום **30.1.17** לא בא השירות בכל המלצה טיפולית בעניינו ובכלל זה לעניין הארכת המע"ת התלוי כנגדו, עקב ניתוק הקשר של הנאשם עם השירות.

בתסקיר משלים מיום **6.4.17** המליץ השירות על דחייה בת חודשיים בעניינו, לאחר שנמצא מתאים להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית.

בתסקיר מיום **8.6.17** המליץ השירות על דחייה נוספת לצורך המשך ההליך הטיפולי בעניינו.

בתסקיר מסכם מיום **10.12.17** קבע השירות כי אין בידו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, לרבות לעניין הארכת המע"ת התלוי נגדו.

5. טיעוני הצדדים

מטיעוני ב"כ המאשימה עלה כי הנאשם יליד 1987, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרתו תקף את בת זוגו דאז בכך שדחף אותה מהמיטה, הפילה על הרצפה ואיים כי ישרוף לה את הרכב.

המתחם נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר, כאשר מבלי להקל ראש, לא מדובר בעבירות אלימות מהרף החמור ביותר. יחד עם זאת יש לתת את הדעת לכך שמדובר בעבירות של אלימות במשפחה, והעובדה כי מדובר למי שלחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה מיוני 2012 בגין עבירות איומים, תגרה והחזקת סכין, ומכוחה תלוי ועומד תנאי בן 6 חודשים.

בהרשעה אחרונה, לאחר שהתקבל תסקיר משלים שהצביע על שינוי שחל במערער, שונה גזר הדין ממאסר על דרך עבודות שירות לשעות של"צ, כאשר הנאשם נאות להשלים את אותן שעות השל"צ רק בשנת 2015 לאחר שהוגשה בקשה להפקעה.

הנאשם מבין כי נעשה עמו חסד, הלכו לקראתו, וכי נמצא בנקודה בה צריך לשנות את דרכיו אך ניכר שלא כך הדבר.

בתיק דנן הוגשו 7 תסקירי שירות מבחן. מדובר במי ששיתוף הפעולה מצדו מונע מהרצון לקדם את ההליך ומי שהשתתף בהליך טיפולי, אך נעדר ממפגשים רבים, והיה תוקפני כלפי חברי הקבוצה.

שירות המבחן בתסקיריו התרשם כי קיים סיכון ללא טיפול שיחזור ויבצע עבירות דומות, ובמי שלו נזקקות גבוהה. הנאשם לא הביע כל אמפתיה למתלוננת, וגלגל הכל לפתחה.

בנוסף הנאשם מסתיר עבירות נוספות שביצע בפני שירות המבחן.

בעניין תיק התעבורה הנוסף בעניינו הוא נדון ל- 6 חודשי מאסר בדרך עבודות שירות, כאשר תלוי ועומד נגדו ערעור בעניינו.

לעניין חלופי הזמן - מדובר בכתב אישום שהוגש בחלוף שנה ומרבית הדיונים נדחו בשל ניסיונות ביהמ"ש ליתן לנאשם הזדמנויות נוספות, חלק בשל בקשות דחייה, כך שאין לזקוף זאת לזכותו.

במכלול הנסיבות הנאשם ממוקם באמצע המתחם, ויש להורות על הפעלת המאסר המותנה במצטבר, רכיב מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

מטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי יש להאריך את המאסר המותנה בעניינו.

מדובר בנאשם שעבר הפלילי ישן, הרשעה אחרונה לפני 6 שנים, כשמאז זהו ההליך הפלילי היחיד התלוי ועומד כנגדו, ומאז לא נפתחו לו תיקים נוספים, למעט תיק תעבורה בשנת 2014.

מדובר בנאשם שהודה טרם הוכחות ולאור קשיים ראייתיים ממשיים, כתב אישום תוקן בצורה משמעותית, שכללה מחיקת אישום אחד והסכמה בכפוף לתסקיר חיובי להארכת התנאי.

אף המאשימה סברה כי הדבר ראוי בנסיבות אלה נוכח הקשיים הראייתיים, טיב המתלוננת, תיקון כתב האישום, חלוף הזמן, והעובדה שבשנת 2016 בני הזוג כבר לא היו 3 שנים ביחד מאז האירוע.

מדובר בנאשם שהתחתן עם אישה אחרת ואב ל- 2 קטינים, בת וכן שנולד לפני מס' שבועות.

בשנים 2010 - 2013 חווה הנאשם תקופה משברית בחייו הפרטיים שבאה לידי ביטוי בפגיעה בתאונת דרכים, פשיטת רגל קשה, חובות כבדים.

לאור הפסיקה הנהוגה, וועדת דורנר והמלצותיה, העומס בבתי הכלא, ונסיבות התיק, שאינן חמורות, ברף הנמוך ביותר של עבירת אלימות, 5 שנים אחרי - אין לשלוח למאסר בפועל ולהפעיל מאסר על תנאי שהוטל בשנת 2012.

הסיכון לא בא לידי ביטוי עובדתית במציאות - אך 5 שנים לא דרך בתחנת משטרה ולא נחשד באף עבירה, עובד בעבודה מסודרת ומקיים אורח חיים נורמטיבי נשוי ואב לילדים.

בנסיבות הללו, לאור הודייתו, הקשיים הראייתיים והחיסכון בעדות המתלוננת והליכים טיפוליים שעבר יש להקל בעונשו. בנוסף, טיב העבירות - הרף הנמוך שלהן, חלוף הזמן, עברו הישן, כל אלה מצדיקים את הארכת המאסר המותנה.

הנאשם הוסיף כי מתנצל על מעשיו, ומבין את משמעות הארכת המאסר המותנה.

6.

דין והכרעה

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערכים בסיסיים שעניינם שמירה על שלמות גופו, בריאותו ושלומו של הפרט, לא כל שכן במסגרת יחסי זוגיות ו/או תא משפחתי, לצד הגנה על כבודו וזכותו לשווה נפש.

מנסיבות הקשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשם תקף את המתלוננת, בת זוגו בעת הרלוונטית, עמה גר, דחף אותה מהמיטה והפילה ארצה. תוך שהוא מאיים עליה כי ישרוף את רכבה.

מדובר בפגיעה ברף הנמוך של העבירות בהן הורשע, כאשר מחד גיסא מדובר בבת זוגו בביתה מבצרה; ומאידך - מדובר באירוע יחיד, חד פעמי, בעטיו לא נגרמו למתלוננת חבלות גופניות, ללא שימוש בכלי נשק או חפצים, ואף האיום - נוגע לרכוש ולא לחיי אדם.

הגם שלא נגרם נזק פיזי למתלוננת הרי שלא מן הנמנע כי מעשיו היו גורמים לה לחבלות גופניות, כשהצלקות הנפשיות אינן נראות אולם קיימות גם קיימות.

בהתנהלותו התנהג הנאשם באלימות כלפי המתלוננת, תוך ניצול כוחו הפיזי והיותו בן זוגה הגר עמה תחת אותה קורת גג.

מתחם הענישה בגין העבירות בהן הורשע בנסיבות אלה, **נע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל.**

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשם בן 31, יליד רוסיה, נשוי ואב לשני פעוטות. בעל עבר פלילי בעבירות רכוש ואלימות - כשהורשע באיומים, תגרה, והחזקת סכין משנת 2008, פריצה לרכב משנת 2006 והחזקת רכוש גנוב משנת 2006, בגינם הוטלו עליו מאסרים מותנים ושל"צ (שהומר מעונש מאסר בעבודות שירות).

במקביל לראשית הקשר עם השירות, החל נגדו הליך תעבורתי בגין נהיגה ברשלנות.

בעניינו הוגשו שבעה תסקירי שירות המבחן, שהתפרשו על פני כשנה וחצי.

עלה לארץ בשנת 1994 בהיותו כבן 7, סיים 10 שנות לימוד במגמת מכונאות וחשמל רכב, ולא גויס לצה"ל ככל הנראה בשל מעורבות בפלילים.

עבד כשכיר וכעצמאי אך נקלע למצוקות כלכליות וצבר חובות כספיים בעקבות אובדן כושר עבודה לאחר פציעה בתאונת דרכים.

מהתסקירים עולה כי הוריו התגרשו והמצב המעורער ביחסיהם השפיע באופן שלילי על ההתפתחות הרגשית של ילדי המשפחה - אם בהתמכרות ושל האח לסמים בעבר ואם בבחירתה של האחות לנתק קשר עם המשפחה.

הנאשם תאר יחסים קונפליקטואליים עם המתלוננת במהלך השנים 2010-2013, נטה לתארה באופן שלילי, כבלתי צפויה ותוקפנית. תאר קשר רווי מריבות וכי המתלוננת נהגה להפגין אלימות פיזית כלפיו אך הוא נמנע מכך ויגלה שליטה וויסות.

לקח אחריות פורמאלית על התנהגותו אך התקשה להסביר מדוע נקט באלימות באירוע, כשלדבריו ייתכן וצבר כעסים כלפיה וחש דחייה מצדה על רקע רצונה לסיים את הקשר עמו.

שלל בעייתיות בתחום האלימות ואינו מזהה בעיה רחבה של שליטה עצמית נוכח מעורבות קודמת בעבירות אלימות.

על גורמי הסיכון בעניינו - מנה השירות את הרקע ההתפתחותי הבלתי יציב וייתכן אף טראומטי, מעט גורמי תמיכה, בעל מודעות נמוכה כלפי קשייו מצוקותיו תגובותיו האלימות, מביע חוסר נזקקות טיפולית, מתקשה בוויסות עצמי, ברקע תחושות דחייה, עלבון ונטישה, נוקט בגישה המטשטשת את קשייו, לא גילה אמפטיה לנזק למתלוננת ורואה במתלוננת אחראית לקשייהם.

בעבר התנסה באופן חד פעמי בסמים מסוג קנבואידים, אך בדיקת שתן שנערכה לו בשירות יצאה נקייה משרידי סם.

על גורמי הסיכון בעניינו - מנה השירות את העובדה לפיה הצליח לתפקד באופן חיובי חרף קשייו לאורך השנים, עובד באופן סדיר ומקיים קשר זוגי חיובי כיום, אב לילדים ולא עסוק במחשבות נקם במתלוננת.

בנסיבות אלה, נוכח העדר רצון לשינוי ושילוב בהליך טיפולי - לא בא השירות בהמלצה בעניינו בתחילה.

בהמשך, הסתמן כי הנאשם החל לערוך שינוי בתפיסותיו, ועל רקע נישואיו והפיכתו לאב, כמו גם משבר שחווה על רקע גירושיהם של אחותו ואחיו בבת אחת, הביע רצון ונכונות לטיפול בתחום האלימות הזוגית על מנת להימנע מכישלון בתפקידו כהורה, ולהשיג תמיכה בכל הקשור להתמודדות עם קשייו באופן אדפטיבי וללא אלימות.

עם זאת, בהמשך לא עמד הנאשם בקשר רציף עם השירות, נערכו ניסיונות לזמנו לשירות ללא הצלחה, הקשר אף נותק בשלב מסוים, והשירות הביע ספק ביחס למידת המוטיבציה של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ולערוך העמקה בדפוסי התנהגותו

חרף האמור, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לפנים משורת הדין וניכר היה כי הוא מתעשת, חוזר לקשר רציף עם השירות, מבטא שינוי בעמדותיו ומחויבות רבה יותר, הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי בתחום האלימות ואף נמצא מתאים להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית.

במהלך תקופת הדחייה אכן השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית כאמור, במאי 2017, לגברים שנהגו באלימות בבנות זוגן, ועם זאת הנאשם נכח במחצית מהמפגשים ונעדר מהשאר ללא הודעה מראש, כשבנוסף ההתרשמות הייתה כי במפגשים עצמם מיעט לחשוף את עצמו, והיה עסוק בהצגת פסאדה תפקודית וזוגית תקינה.

השירות התרשם מאמביוולנטיות מצד הנאשם להליך טיפולי, שאף ביטא קושי סביב ההליך הקבוצתי וביקש להשתלב בהליך פרטני בשירות. עם זאת, השירות התרשם כי הנאשם ביטא מוטיבציה מילולית בלבד לכך, וכי בקשתו ושיתוף הפעולה קשורים לרצונו לקדם את ההליך המשפטי ומונעים ממוטיבציה חיצונית בעיקר.

השירות העריך כי מהתנהלות הנאשם ניכר כי אינו בשל לעבור תהליך טיפולי ולהיתרם ממנו ועל כן לבסוף לא בא בכל המלצה עונשית או טיפולית בעניינו.

זאת ועוד, יש לציין כי על רקע התנהלותו המתוארת לעיל, התרשם השירות מדפוסי הסתרה ומניפולציה למול השירות, והתחזקה ההתרשמות כי מאופיים בקשיים בוויסות דחפים, נטייה להתנהלות אימפולסיבית, ומגיב למצבי דחייה ונטישה בזעם ותוקפנות.

יש לציין כי כפי שניכר ברישומי הפלילי- הנאשם נוטה שלא ללמוד לקח, ולא מנצל הזדמנויות שמונחות לפתחו.

כך, לא רק שהנאשם שב וביצע עבירות אלימות אף הפעם, לאחר שבעברו כבר הסתבך בעבירות מסוג זה, ולא השכיל לנצל את הענישה המקלה שהוטלה עליו ע"י בתי המשפט ולשקם עצמו, אלא אף לא היסס לנצל לרעה את זמנו היקר מפז של שירות המבחן, שקצרה היריעה מלהרחיב אודות העומס הרב עמם מתמודדים קציני המבחן מידי יום ביומו.

בהתנהלות זו, כמו גם ממאפייניו כפי שעולים מהתסקירים, יש כדי ללמד כי הנאשם כלל אינו מבין את חומרת מצבו, ואת הצורך שבפתרון בעיית האלימות מצדו.

עם זאת, לא נעלם מעיני כי מדובר בנאשם שבחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות, חלף זמן ניכר של 5 שנים- שברובו מונח לפתחו של הנאשם בשל דחיות חוזרות ונשנות במסגרת הקשר עם שירות המבחן, בכל זאת

התחתן, הקים משפחה והפך לאב לילדים קטינים, ואף ערך מאמצים להשתלב בתחום התעסוקה באופן מסודר.

כמו כן אין להתעלם מכך כי בזמן שחלף לא שב להסתבך בפלילים (אך הסתבך בעבירות תעבורה), ושהקשר בינו לבין המתלוננת נותק לחלוטין זה מכבר.

בנסיבות אלה, נוכח כל האמור, מצאתי כי יש להשית עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, בדרך של הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, כן יש להורות על פיצוי סמלי למתלוננת באופן המקיים את עקרון ההלימה ונותן ביטוי לשינוי החיובי בנסיבות חייו האישיות של הנאשם, לחלוף הזמן ולהודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום שתוקן לקולא בעניינו.

אינני סבורה כי צודק להטיל על הנאשם מאסר בפועל, אף לא בעבודות שירות.

8. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הארכת מאסר מותנה בן 6 חודשים כנגד הנאשם מת.פ 20417-08-10 שלום רחובות

בשנתיים נוספות.

ב. פיצוי בסך ₪ 2,500 למתלוננת שישולם עד 01.11.18.

9. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ח, 11 יוני 2018, בהעדר הצדדים.